

opusdei.org

Az erőszak sosem megfelelő eszköz – sem legyőzésre, sem meggyőzésre

Interjú Javier Echevarría püspökkel, az Opus Dei prelátusával: „Csak a szívek békéje és a tiszta lelkiismeret vezet a népek közötti megbékéléshez.”

2006.05.03.

**A vallás sok ember értékítéletében
vesztett jelentőségéből...**

Ma sokkal több katolikus van, mint korábban bármikor a történelem során. Mégis a számoknál fontosabb az élő Egyház valósága. Immár kétezer év óta folyamatosan az Egyház egyszerre vonzó és kihívó, állásfoglalásra készíti az embereket. Persze tagadhatatlan, hogy vannak országok, társadalmak, melyekben lanyhul a hitélet. Ennek okai sokfélék, de az egyik bizonyosan az olyan kultúrák túlzott térhódítása, melyek Krisztust a perifériára szorítják, és ezáltal a szenvedélyek termékeny talajra lelnek.

Hogyan kell az emberek számára kézzelfoghatóvá tenni, hogy az áldozatvállalás és a felebaráti szeretet nagyobb boldogságot jelent, mint az élvezetek és a pénz?

Mindnyájan megtapasztaljuk a szakadékot aközött, amik vagyunk és amilyennek lennünk kellene. De amikor az ember felfedezi a

keresztény nagylelkűséget, azonnal belátja, hogy az mennyivel felsőbbrendű, mint a pénz és az élvezetek hajszolása. Ezért harcra hív bennünket az Úr: ne maradjunk a hajlamok és az elkényelmesedés fogságában, melyektől korcsokká válunk, és melyek megrontják a lelkünket. Nincs csodálatosabb, mint a teljesen Krisztussal egyesített élet.

Az Opus Dei üzenete az, hogy a munkánk révén váljunk szentekké. Hány ember hiszi még ma, hogy a munkabéren kívül valami másért is érdemes dolgozni?

Nemcsak gazdasági értéke van az egyes foglalkozásoknak. A munka – Isten szándéka szerint – fejleszti és tökéletesíti az embert. Ezért növeli az ember méltóságát és presztízst az, ha a képzelőerejét és érdeklődését egy jól elvégzett tevékenységbe fekteti. Nemcsak pénzkeresetről van szó, hanem hűséges szolgálatról Isten

és ember iránt. Az egyre inkább fogyasztóivá váló társadalmunkban a munka keresztény értékének felismerése üdítően, felszabadítóan hathat, és elősegítheti azt, hogy testvériesebbé váljék életünk.

Önök elutasítják a születés-szabályozást. Felelős magatartás az, ha valaki 600 eurós havi keresettel fél tucat gyereket hoz a világra?

Ha a bérek nagyon alacsonyak ahhoz, hogy gyermekeket méltóan neveljünk, ha nem megfelelőek a lakókörülmények, ha a szakmai és a családi életvitel közötti harmónia megteremtésének útjába mindenütt akadályokat állítanak, akkor minden egyes polgár és parlamenti képviselő köteles ezen a helyzeten változtatni, és az ésszerű megoldásokat megtalálni. Azonban ez nemcsak gazdasági kérdés: sokan, akik a születés-szabályozás hívei, többet

keresnek 600 eurónál. Amit az Egyház elutasít, az egy olyan életszemlélet, mely az anyagi jólétet a házasság keresztény és emberi értéke fölé helyezi.

A papok részéről elkövetett szexuális visszaélések napfényre kerülése kapcsán az Egyház – hasonlóképpen, mint a múltban – még ma is legitimálva érzi-e magát a házasság előtti szüzesség megkövetelésére?

Az önmeztartóztatás a keresztény erkölcs része, azaz nem más, mint egy olyan magatartás, mely összhangban áll a személy méltóságával és igazi boldogságával. Az egyházi házasságtan soha nem fog változni. Ha egy hívő katolikust – legyen az pap vagy laikus – lopáson érnének, az Egyház nem változtatná meg a lopásról kialakított tanítását.

Helyesli-e azt, hogy egyházi vezetők kinyilvánítják politikai véleményüket?

Minden laikus, csakúgy, mint minden más polgár, politikailag úgy tevékenykedik, ahogy helyesnek látja. Az egyetlen, amit el lehet várni tőle az, hogy a hitének megfelelően cselekedjék. Ez nem azt jelenti, hogy valamilyen politikai program rá lenne kényszerítve, hanem becsületességet, a szabályok betartását és a társadalommal szembeni igazi szolgálati lelkületet követel meg.

Elfogadható, hogy a vallás háborús konfliktusok indítékává válják, mint például a palesztin-izraeli szembenállás esetén?

Rendkívül szomorú, hogy az emberek – bármilyen okból is – egymást ölik. Azonban azt gondolom, hogy a szentföldi konfliktusnak nem vallási okai vannak. Itt egy ország területéért harcolnak. A palesztinok és az izraeliek között vannak olyan férfiak és nők, akik képesek

testvérként együtt élni. A béke Isten áldása, melynek eléréséhez itt a Földön jó akaratú emberekre van szükség.

Hogyan teremtené meg ezt a békét a Baszkföldön?

A békét nem lehet a háború hiányára redukálni, különben elégséges lenne egy katonai győzelem vagy egy fegyverszünet is. Az igazi béke elválaszthatatlan az igazságosságtól, és az egymás iránti szívélyes megértésben gyökeredzik. Ez a magatartás ismét megköveteli a kölcsönös megértés és a megbocsátás képességét, továbbá azt, hogy Isten kegyelmével kövessünk el mindent a félreértések tisztázására és egymás jobb megismerésére. Szent Josemaría fáradhatatlanul ismételte, hogy az emberek belső, lelkiismereti békéje teremtheti meg a népek és közösségek közötti békét. És hozzátette: az erőszak sohasem

alkalmas eszköz sem a legyőzésre, sem a meggyőzésre. A végén mindig az a vesztes, aki az erőszakot alkalmazta.

Az Opus Dei sokat köszönhet II. János Pál pápának?

Az egész egyház nagyon sok köszönettel tartozik II. János Pálnak az ő szünni nem akaró odaadásáért. Nagyon sok időbe telne, ha ennek okait részletesen taglalnánk. Csak egy kicsit kell odafigyelnünk, és láthatjuk, hogy kora és fizikai állapota ellenére a legnagyobb erőfeszítésektől sem kíméli magát az egyház és a világ szolgálatában.

Véget tud-e vetni a pápa az iraki háborúnak?

II. János Pál az igazi békeszeretet ragyogó példája. Megragadom az alkalmat, és arra kérem mindazokat, akik e sorokat olvassák, hogy éljenek egységben a pápával és

imádkozzanak mindazért, amit a pápa a múltban és napjainkban is a békéért tett és tesz.

Voltak-e az Opus Dei prelátusának a hitbeli válságai?

Válságaim nem voltak, de megpróbáltatásaim igen. A hitnek is szükségszerűen át kell élnie nehéz pillanatokat. A Gonosz néha látszólag vagy valóban győzelmet arat, de ez sosem tart sokáig. A szeretett személyek váratlan halála, a betegségek, az élet ellentmondásai mind találkozások a kereszttel, melyek bárkit összezavarhatnak. Az Úr rajtuk keresztül is érettebbé tesz bennünket, emberként és keresztényként egyaránt.

Mennyit imádkozik naponta?

Bizonyos időt az Oltáriszentség előtti elmélkedő imának szentelek, a nap sok óráját pedig a munkának, ami szintén imádság, ugyanis minden

tevékenységet imává lehet változtatni. Azonban az életem – mint minden katolikus keresztény életének – középpontjában a szentmise áll.

Mi különböztet meg egy Opus Dei tagot egy egyszerű kereszténytől?

Az Opus Dei tagjai is egyszerű keresztények, akik elfogadták Isten hívását, hogy Jézus Krisztussal egygyé váljanak, és megismertessék Őt másokkal a világban elfoglalt helyükről – otthon, a munkahelyükön, a társadalmi környezetükben.

A hit elégséges védelem a depresszióval szemben?

Depresszióba bárki eshet. A hit segít megbirkózni vele, mivel értelmet ad a szenvedésnek és általában az élet minden nehézségének. A hit megköveteli tőlünk, hogy türelmesek legyünk és jobban bízzunk Istenben.

Mint minden betegség, a depresszió is különleges alkalmat nyújthat a megszentelődésre.

Az Opus Dei Escrivá szentté avatásával egyidejűleg egy nagyra törő nevelési és oktatási programot indított Afrikában. Mit tettek még Önök a hátrányos helyzetűekért?

Az Opus Dei már több mint ötven éve működik az afrikai kontinensen. Példaképpen említhetem a kinshasai Monkole Egészségügyi Központot, a Kianda Iskolát és a Strathmore College-t, Kenya első faji megkülönböztetés nélküli iskoláit, vagy a nigériai Iroto Mezőgazdasági Fejlesztési Központot.

Reménykedik-e abban, hogy a templomok egy napon ismét megtelnek? Ez hogyan érhető el?

Sok hely van, ahol a templomok minden nap teli vannak. Látom ezt

az utazásaim során. A kereszténység kétezer év után is őrzi örökké tartó ifjúságát, még akkor is, ha életerejének együtt kell élnie a hanyatlással és a közömbösséggel, mint ahogy ez a múltban is mindig előfordult. Az Egyház tanításának – amelynek mindenkor meg kell őriznie az evangéliumhoz való hűségét – nincs szüksége változásra. Akiknek meg kell változniuk, azok mi magunk vagyunk, ennek útja pedig az életünk mindennapos felülvizsgálata, melynek során megnézzük, hogy életünk mely területén van szükségünk megtérésre.

Mi az Ön hozzájárulása az Opus Deihez?

Ezen még nem gondolkodtam el. Azon fáradozom, hogy hű legyek ahhoz az örökséghez, amit kaptam, és annak, aki utánam jön, oly sértetlenül és elevenen hagyjam

hátra, amint azt megkaptam.
Gyakran imádkozom az Úrhoz, amint
azt Szent Josemariától tanultam:
„Uram, világíts száналmas létem által,
mutasd meg Magad!”.

Montserrat Lluís // El Correo
(Bilbao, Spanyolország)

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hu-hu/article/az-eroszak-sosem-
megfelelo-eszkoz-sem-legyozesre-sem-
meggyozesre/](https://opusdei.org/hu-hu/article/az-eroszak-sosem-megfelelo-eszkoz-sem-legyozesre-sem-meggyozesre/) (2026.03.01.)